

over, at der nu stilles de samme krav til udlændinge, der søger om noget – her opholdstilladelse – som man altid og alle vegne kræver af danskere, nemlig at man må gøre sig den ulejlighed, når man søger om noget, at bidrage til sagens opklaring ved at have de relevante papirer i orden og stille de relevante oplysninger til rådighed. Og er man ikke i stand til det, ja, så kan man selvfølgelig få vejledning, som det også klart og tydeligt er fremgået, men vil man ikke medvirke fremover, ja, så bliver man simpelt hen afvist.

Det er på tide, at udlændingemyndighederne ikke mere skal hale og trække oplysninger ud af enten sagens parter eller andre myndighedsvæsener, dels fordi det jo er et urimeligt ressourcespild for at imødekomme ansøgninger, som de pågældende altså alt for ofte ikke vil røre en finger for at finde oplysninger i forbindelse med, dels fordi den forsinkende sagsbehandling har været til stor gene for andre ansøgere, der havde god vilje til at fremme deres egen sag. Der bliver så altså en mellemgruppe mellem dem, der går glat igennem, og dem, der bliver afvist; en mellemgruppe, som får en længere sagsbehandlingstid, nemlig den, hvor oplysningerne foreligger, men hvor opholdsgrundlaget er tvivlsomt. Ja, man kan vel sige, at dette brud på tidligere tiders frustrerende barnepigesystem i sig selv repræsenterer et udmærket integrationstiltag ved at lade den enkelte opholdsansøger være ansvarlig for sin egen ansøgning og for sin egen skæbne.

Kl. 15.35

Det virker også fornuftigt, at ministeren på grundlag af de erfaringer, der indhøstes, bemyndiges til at fastsætte tilsvarende regler for andre typer af ansøgere, au pair-personer, arbejdstagere og praktikanter. Også om den ændrede tolkning af forsørgelseskravet må jeg sige med Venstres ordførers ord: Det er ganske almindelig sund fornuft. Dansk Folkeparti kan fuldt ud støtte loven.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

I forbindelse med bekendtgørelsen om tilknytningskravet, hvor der lægges op til, at ministeren bemyndiges, vil jeg gerne spørge hr. Jesper Langballe, om det, han forventer der skal ske i den kommende tid, er det, som vi andre var vidne til i forbindelse med udsendelsen »Den forbudte kærlighed«, hvor man altså ser hr. Jesper Langballe – nærmest med soveposen under ar-

men, som vi forstod det – hr. Søren Krarup og hr. Peter Skaarup marchere ind i ministerens mødelokale for at blive enige om, hvordan lovens ord og bogstav skulle udfoldes.

Er det det, som hr. Jesper Langballe forstår der nu lægges op til med den bemyndigelse, altså at definitionen af tilknytningskravet flyttes fra Folketingssalen til ministerens mødelokale, hvor de, der bliver inviteret, så, uanset om de har sovepose med eller ej, kan udlægge teksten.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg tror, hr. Morten Østergaard refererer til nogle udtalelser, som ikke er Folketingssalens medlemmer almindelig bekendt. Men jeg vil sige, at jeg overhovedet ikke forstår den bekymring, jeg synes, den er fuldstændig kunstig. Bemyndigelsen gælder jo ministerens mulighed for at fastsætte nogle regler. De regler er selvfølgelig i overensstemmelse med den lovgivning, vi har. Hvorfor det skulle medføre en ny fortolkning eller en ændret fortolkning af tilknytningskravet, forstår jeg ikke. Ganske vist har vi en kompetent integrationsminister, men jo ikke en, der aspirerer til at blive pave og sætte sig over lovens bogstav.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo sådan, at lovgivningen rummer et meget stort skøn – det står sådan set direkte i bemærkningerne – som man må anlægge i de her sager. Og det, der jo har været den løbende kritik bl.a. fra vores side, har været, at det har været meget ugennemsigtigt. Derfor bruger man vel også begrebet »at skabe gennemsigtighed« om det her, fordi praksisnotater ikke har været fremme, man har ikke villet lægge de afgørelser frem, som udmøntede lovgivningen.

Derfor er det jo interessant, når man i forslaget vælger at bede om at få en bemyndigelse til at lave en bekendtgørelse; det er jo i sig selv lidt særligt, for når man laver lovgivning, kommer der jo normalt en bekendtgørelse fra ministeren om, hvordan loven skal forstås. Men her sker det jo, fordi man vil lægge regler for et lovfastsat skøn.

Der vil jeg så bare spørge hr. Jesper Langballe: Var det ikke mere naturligt at fremlægge et præcist, specificeret tilknytningskrav og lægge det ind i lovforslaget i stedet for som nu at forsøge at lave nogle regler? Jeg går ud fra, at der i et eller andet omfang vel skal foregå noget politik i